

Assistents a la
manifestació
convocada a
Barcelona.

DOMÈNEC UMBERT

LA SENTÈNCIA CONTESTADA: DEL CARRER ALS TRIBUNALS

La universitat respon

El veredict de l'Audiència de València sobre l'ús del català a la universitat segueix encrespant les agitats aigües del cap i casal. Aquesta setmana han continuat les mobilitzacions i actes de resposta dins i fora de la Universitat, a València i un poc per tot arreu. Cal no oblidar, però, que aquesta és una partida que es juga a dues bandes.

Si la defensa del català ha reforçat de sobte la posició dels sectors progressistes de la universitat —Bloc Progressista i Bloc d'Estudiants Agermanats, BEA—, els perillosos efectes de la sentència comencen a sentir-se a les aules. Les institucions socialistes, mentrestant, mantenen una posició de neutralitat distanciada que no amaga, entre alguns, una certa preocupació pels esguits que la qüestió inevitablement ha de produir, que ja està produint, fora de la universitat. De moment, però, oficialment, la llengua no

El veredict de l'Audiència territorial no ha estat recorregut únicament als tribunals. A València, Barcelona i Mallorca els estudiants han eixit al carrer.

E. Sòria i N. Pellicer

ha de ser motiu de conflictes sobre els ciutadans d'un Levante poliglota i feliç. No calia sinó.

Dilluns dia disset, la Universitat de València recorria davant el Tribunal Suprem la sentència, tot fent una altra lectura de l'acord de la Junta de Govern de la Universitat que ha mogut tot el ball. Segons aquesta apel·lació, l'acord respecta els drets constitucionals de l'alumnat, i recorda que la sentència només parla de situacions de discriminació possibles, no d'efectives. A més, «cal remarcar com el

Jutjat, erròniament, parteix d'identificar la facultat de parlar una llengua, com seria el valencià, i el d'entendre-la, coses que, es pot comprovar, són diferents, i més quan valencià i castellà són llengües d'arrel llatina i poden arbitrar-se postures complementàries per possibilitar aquesta comprensió».

Al mateix temps, el BEA prosseguia, des del començament de la setmana, l'extensió de la protesta a les facultats. El dilluns disset hi hagué un petit enfrontament a Dret, entre membres del BEA que hi havien anat a informar i partidaris d'Alternativa Universitaria. Segons alguns testimonis, Juan García Santandreu amenaçà o provà d'agredir un estudiant. També van ser arrancats alguns cartells d'A.U. del vestíbul de la Facultat.

Alternativa Universitaria ha mantingut l'eufòria declaradora. «Hemos evitado que nuestra universidad se convierta en una fábrica de eunucos»,

declarava Juan García Santandreu a l'altaveu degà de la ciutat. Segons ell, els angelets d'A.U. se senten amenaçats, per la violència de «gentes que no estan de acuerdo con la sentencia, que estan llamando a la desobediencia y causan provocaciones». «Se está insultando a la Justicia y a Espana». Afirmacions, certament, d'un estil ben SEU.

A.U. organitzà, la nit del vint-i-u de novembre un sopar per recaptar fons a la sala Albió, amb tot i tuna. El SEU —en un document que reproduïm, filtrat a EL TEMPS— recomanà als assistents «expresa y encarecidamente que no hagas ningún tipo de manifestación externa de nuestra ideología durante este acto, porque ello podría comprometer el éxito de esta cena». Cal suposar que volen enganyar algú. «De Requena también bajarán autobuses», afirmaren, cofois, els organitzadors.

La cosa, però, no és de per riure. A la Facultat de Física, Vicent Martínez Sancho, cap del Gabinet de Normalització de la universitat, ha tingut problemes, per primera vegada en més de deu anys, per impartir les seues classes en català. Pel que sembla, es tracta d'un grup d'alumnes que no ha volgut canviar-se de classe perquè els interessa la metodologia i l'estil del professor, només els molesta la llengua que empra. Fins i tot arriben a reconèixer que l'entenen (si no, no podrien dir que les classes són interessants), però volen la classe en castellà i punt. Segons la sentència, diuen, poden exigir-ho.

Siga obtusa cabuderia carpetovetònica o mala llet clara i neta, és molt difícil que ningú pugui obligar a expressar-se en castellà (i a més sense cap necessitat) al responsable de la normalització lingüística de la universitat valenciana. Com a símptoma, però, és molt greu. Per a Martínez Sancho, «es pot palpar, entre el personal docent, un clima de por psicològica, que pot repercutir en una limitació de la llibertat d'expressió». A la inèrcia de mantenir la llengua dominant se suma així la comoditat —no abelleix ningú de veure la seua classe

convertida en un camp de batalla— i també la por. Mala cosa si, de nou, la normalitat ha de ser substituïda a la Universitat per l'heroisme.

Tot no és tan negre, però. El ressò dels actes organitzats pel BEA és —afirma Martínez Sancho— un poderós encoratjament.

En efecte, la resposta obtinguda per les accions del BEA han sorprès més d'un. Després d'un període d'atonía i debat soterrat, el BEA sembla haver recuperat de sobte la seua capacitat de convocatòria. Dimarts dia 18, a les onze del matí, vora mil

de Blasco Ibáñez s'aturaren algunes classes. L'atur va ser complet a Filologia, Història i Geografia.

A les set de la vesprada s'iniciava un tancament a la seu central de la Universitat de València. Mitja hora després arribaven representants de trenta-sis entitats, partits i sindicats solidaritzats amb el BEA. Al comunicat llegit per aquestes entitats s'afirma: «La sentència és un atac a la Universitat, però igualment ho és a tot el poble valencià. Aquesta concentració només és el primer acte per aconseguir l'anul·lació del veredict». El

BEA agrai a aquests grups el seu suport i solidaritat i recordà que és tota la societat valenciana l'atacada per la sentència. «Des de València anem a posar en peu els defensors d'un dret tan elemental com expressar-se en la llengua del propi país». A València en valencià, com és obvi.

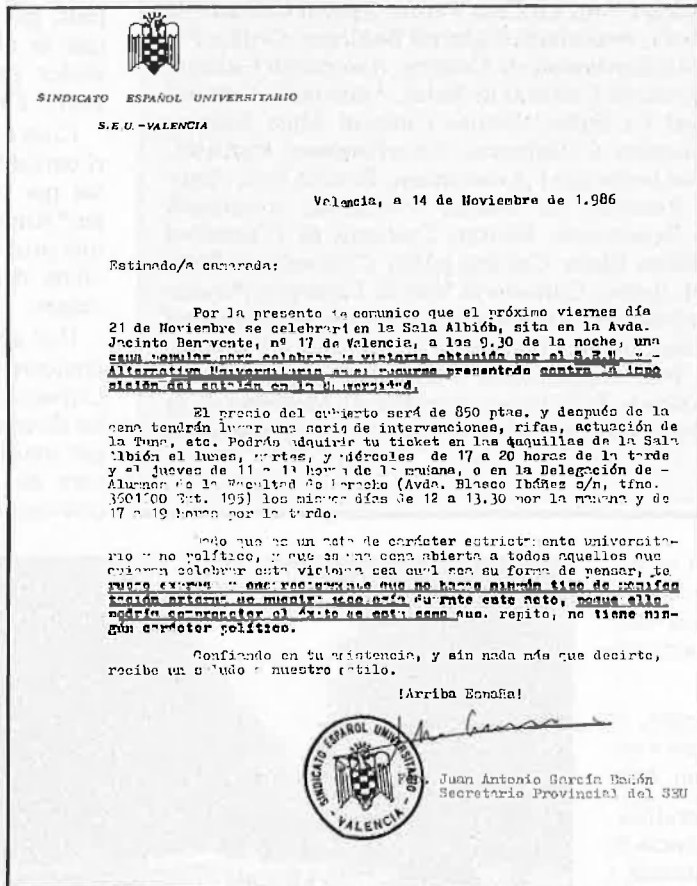
Suportaren alegrement la nit de vetla uns tres-cents estudiants i alguns professors, amb la companyia, una estona, del rector Lapiedra. Ambient festiu, cançons escaients, contactes de diversa índole i excursions puntuals als bars de la zona per a l'aviuallament, com en els vells bons temps.

L'endemà, el major èxit de la setmana: la manifestació que des de la Facultat d'Econòmiques arribà a l'Audiència Territorial. Sense incidents remarcables, enllà d'alguna tia maria escridassada, més de tres mil persones corejaren, a la ciutat de València:

«Volem la docència en català», «País Valencià parla català», «Ni jutges fatxes, ni fatxes jutges», etc., i també comentaris valoratius sobre Aitana i *Las Provincias*. La manifestació acabà amb una concentració al Parterre davall l'estàtua arreceradora de Jaume I. Simpatitzant.

Membres del BEA ens comentaren la seua satisfacció i remarcaren sobretot la mobilització de diversos instituts, la vaga en solidaritat dels instituts de Tavernes de Valldigna, Sueca, Cullera i Massamagrell i l'arribada de molta gent del Col·legi Universitari de Castelló i de la Universitat d'Alacant, on acaba de constituir-se el BEA.

D'ara endavant, la campanya del

Carta del SEU als militants, on recomanen no «exterioritzar» la militància.

persones es concentraven davant l'edifici de la facultat de Filologia, Geografia i Història, tallant el trànsit de l'avinguda de Blasco Ibáñez durant tres quarts d'hora. En acabant, una assemblea omplí de gom a gom el saló d'actes de la facultat, on es llegí un comunicat del BEA i les adhesions dels estudiants de Barcelona i de Mallorca. «El BEA interpreta que només les mobilitzacions i les accions que realitzarem poden frenar una sentència on no es respecta el més mínim dret entre persones civilitzades com és el d'utilitzar la llengua que cadascú desitja». Alhora, tant a les facultats de Ciències de Burjassot com a les de Filosofia i Economia de l'avinguda

Entitats contra la sentència

Les primeres adhesions

Entitats que han donat suport, de moment, a la Universitat valenciana: **Acció Cultural del País Valencià, Comissions Obreres del País Valencià, Crida a la Solidaritat, Federació Progressista, Grups de Defensa de la Llengua, Partit Socialista Unificat de Catalunya, Lliga Comunista Revolucionària, Moviment de Defensa de la Terra, Moviment Comunista del País Valencià, Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans, Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament, Confederació Nacional del Treball, Unitat del Poble Valencià, Partit Comunista del País Valencià, Societat Coral el Micalet, Escola La Masia, La Paraula Cristiana, Comunitats Cristianes Populares, Justícia i Pau, La Casa Verda, Ateneu Cultural de Xàbia, Ateneu Cultural l'Horta, Associació Cultural Bokirent, Centre Excursionista de Castelló, Ateneu Borriánenc de Cultura, Associació Cultural Alamborn de Benicarló, Associació Cultural de Betxí, Associació Cultural d'Alzira, Associació Cultural La Safor, Centre Cultural Lluís Galiana d'Ontinyent, Centre Excursionista d'Ontinyent, Coordinadora Pacifista, Grup de Dones 8 de març, Col·lectiu per l'Avortament, Revista Saó, Associació Cultural d'Alacant, Patronat de Tractat d'Almirra, Associació Cultural Quarantameula de Beneixama, Entitats Culturals de l'Alcoià-el Comtat, Acció Ecologista, Ràdio Klara, Col·legi públic Cervantes de Bètera, Instituts de Massamagrell, Sueca, Cullera i la Vall de Tavernes, Assemblea d'Estudiants Independentistes Universitaris, Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, Secció Universitària de la Joventut d'Esquerra Republicana de Catalunya, Bloc Nacionalista d'Estudiants de Ciutat de Mallorca, Assemblea d'Estudiants de Ciències, Facultat de Medicina de la Universitat Autònoma de Barcelona, Òmnium Cultural, Partit Socialista de Mallorca.** □

BEA passa per la informació i l'extensió del moviment dins i fora de la universitat. Comunicats, papers, cartells, actes i assemblees seran la plasmació d'aquest esforç.

Per al rector, Ramon Lapiedra, el nombre d'assistents a tots aquests actes demostra que han estat un èxit. Davant la quietud de la Generalitat, Lapiedra considera que la sentència és negativa per a tot el País Valencià i per a totes les comunitats amb llengua pròpia de l'estat espanyol. «També és cert —afirma— que la normalització i fins i tot la pervivència del valencià depèn d'un esforç comú». «No hi ha atacs aïllats, ni afecten una sola institució».

Unes opinions similars manté Jordi Solé Tura, un dels pares de la Constitució, que, entre altres coses, diu: «Amb la seva sentència, els senyors magistrats a València es carreguen l'article 3 de la Constitució, els articles corresponents dels estatuts d'autonomia i, evidentment, el mateix concepte de co-oficialitat». «La sentència és greu i ens afecta directament com a membres de la mateixa comunitat lingüística. Però afecta tots els ciutadans i totes les institucions del

A València, més de 3.000 estudiants, convocats pel BEA.

país començant per les institucions del País Valencià, les quals cometen un gran error si no entenen les implicacions profundes del cas i no prenen les iniciatives adients.»

Diversos partits polítics, entitats cíviques i personalitats valencianes que han prestat suport a la universitat pre-

paren tota una campanya d'informació i conscienciació per contestar les agressions contra el català i estimular-ne l'ús actiu. S'han previst actes acadèmics, cívics, conferències en català sobre els temes més distints als nostres pobles, recitals, festes, trobades d'estudis amb universitaris, lingüistes i polítics bascs i gallecs.

Des d'Acció Cultural s'ha fet públic que tota aquesta activitat tindrà com a culminació una gran manifestació a València el dia vint de desembre. I aquesta no serà l'última. Una campanya per la llengua d'aquest país, per defensar una vegada més el que és obvi, que a València s'ha de poder parlar la llengua dels valencians. Fins i tot a les aules.

Com a València, el món universitari barceloní es mobilitzà dimecres passat per protestar contra la sentència de l'Audiència Territorial de València que prohibeix l'ús del català a les activitats docents de les facultats valencianes.

Poc abans de les 12 de migdia començaren a acudir a la plaça de la Universitat estudiants i professors de les diferents universitats de Barcelona per manifestar la seua solidaritat envers els companys de València. La convocatòria, feta per l'Assemblea

d'Estudiants Independentistes d'Universitat (AEIU), reunia més de mil joves.

La manifestació va transcórrer per Pelai, Rambles, Ferran fins plaça de Sant Jaume, sense cap mena d'indidents, malgrat que en passar per la famosa hamburgueseria de la Rambla

de Caputxins algun fotògraf despistat preguntàs «¿avui toca?» assenyalant els vidres de l'establiment. Pel trajecte es barrejaren les consignes de «solidaritat companys de València» i «prou agressions a la llengua catalana», amb crits com «català a l'ensenyament, Catalunya independent».

Ja davant del Palau de la Generalitat, on finalitzà la manifestació, a dos quarts de dues, sota l'eixuta mirada dels mossos d'esquadra, es llegí un manifest on es denunciava «el bil·lignisme i la repressió directa com a manera d'anihilar la nostra llengua» i «en defensa de les agressions contra la llengua catalana». Amb un sol dels que «baden les pedres» —com cal— es cantà «Els segadors» per posar punt i final a l'acte.

Donaven suport a la manifestació agrupacions universitàries com el Departament de Filologia Catalana, Grup d'estudiants claustrals de dret, i l'Assemblea d'estudiants de lletres, tots ells de la Universitat Autònoma; l'Associació cultural «Sa Paperasa», els Grups de Defensa de la Llengua i els Col·lectius Independentistes dels instituts Bages, Sant Josep de Calassanç i Joan d'Àustria. També s'adhe-

riren l'MDT, el Front Nacional de Catalunya, el Moviment d'Esquerra Nacionalista (MEN), el PSAN i Independentistes dels Països Catalans. La FNEC no es va adherir a la manifestació perquè, segons el seu president, no se'ls va comunicar l'acte. D'altra banda, la Crida tampoc no participà en la mobilització perquè optà —segons l'AEIU— per mantenir la seua línia pròpia d'actuacions.

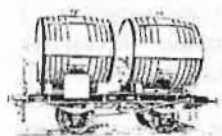
Una vegada es féu pública la sentència que dona raó —parcialment— al recurs d'Alternativa Universitaria, la convocatòria d'Assemblees a les universitats de Barcelona no es féu esperar. Les accions de protesta començaren dijous 13 a la Universitat Autònoma. A mitjan matí, organitzat per l'AEIU s'aturaren la major part de les classes a les diferents facultats i algun centenar d'estudiants ocuparen el pas dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya a Bellaterra. Des de les dotze fins a les dues va estar tallada la via que uneix Barcelona amb Sabadell.

Al llarg de la setmana s'han expressat veus de protesta des d'alts estaments universitaris com l'Equip de Govern de la Universitat Autònoma

de Barcelona i el Deganat de la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona. A més, s'han anat succeint les assemblees a les diferents universitats amb l'objectiu de difondre la sentència i coordinar les accions de protesta entre els universitaris, que, segons fonts de l'AEIU, continuaran en els propers dies.

Una de les primeres adhesions extrauniversitàries va arribar, amb una comunicat de premsa, des del PSUC.

A Ciutat de Mallorca la manifestació de solidaritat amb la Universitat de València tingué lloc el dia vint de novembre a les set de la vesprada i va anar des de la plaça del Tub —davant l'Institut Ramon Llull— fins a l'edifici dels jutjats. S'hi concentraren uns tres-cents estudiants convocats pel recentment forma Bloc d'Estudiants Nacionalistes. La manifestació durà uns tres quarts d'hora i transcorregué sense incidents de consideració. En acabar, els manifestants entregaren un escrit als Jutjats, similar als comunicats emesos a València i Barcelona. Atès l'apressament de la convocatòria, els resultats han estat valorats pels organitzadors, sens dubte, com un èxit. □

SVRO

DISTRIBUÏDORA de VINS i LICORS

— SVRO —

Caveas Vadiet
PLA DEL PENEDES
L'ART FET CAVA

CELLERS
Midovaler Rovella
MIDOVER DO ALACANT
QUESTIO DE NOMS

Bodegas Campillo
DO RIOJA
EL BOUQUET MES AUTENTIC
DE LA RIOJA (Alavesa)

CELLERS
PEDRO ROVIRA
DO RIBERA D'EBRE
DO TERRA ALTA
GRANS VINS I BRANDI

BODEGAS VICTORIANAS
ZONA ALT EBRE
LA MILLOR RELACIO
QUALITAT-PREI

vina
COLAGON
LA BLANCA QUALITAT

CAIXES ASSORTIDES
SERVEI A DOMICILI. SENSE RECÀRREC
DIRECTAMENT: TEL. 362 58 74